

Franca Košajnc, ravno tako nevarni Iv. Pajman iz Studencev pri Mariboru. Po aretaciji Košajnc v Mariboru je zbežal Pajman v Avstrijo, kjer se je klatil dolgo časa. Letos meseca aprila je bil v Schladmingu v zaporu radi vloma. Iz zaporne celice je pobegnil in je odnesel seboj ječarjevo pištolo. Dne 2. maja so ga prijeli na Tirolskem in sicer v vlaku proti Sv. Antonu. Aretiranega je predal orožnik na kolodvoru tovarišu Ivanu Viljemu, da bi ga oddal sodišču v preiskavo. Pajman je potegnil pištolo in je ustrelil dvakrat na orožnika. Ena krogla je obtičala v lobanji, druga je žandarja samo osmeknila po glavi. Po strelah je Pajman zbežal, vendar so ga hitro zbrani orožniki takoj imeli. Pajman je bil v Inomostu na temelju izreka izrednega sodišča, ki velja za take zločine, obsojen na dosmrtno ječo. Izreklo pa se je, da bo Pajman predan jugoslovanskim oblastem, če bi bil morebiti na temelju kake amnestije pomiloščen. Torej je za Pajmana zelo malo upanja, da bi še kedaj v svojem tolovajskem življenju kradel ljudem denar in Bogu čas ter delal oblastim to in onstran meje sitnosti.

Po par mesecih prijet ciganski tat. Letos meseca februarja so cigani izmaknili posestniku Jožefu Arhu iz vasi Okrog pri Litiji 6000 Din. Na Klancu v hrvaškem Zagorju so orožniki prijeli vodjo tatinske ciganske tolpe Janeza Nikoliča, ki je priznal zgoraj omenjeno tatvino. Cigana so predali v sodne zapore v Litiji.

V zmedenosti zagrešil zločin uboja. V Srednji vasi v okraju Čabar, ki spada v dravsko banovino, je postala Marija Janeževa smrtna žrtev duševno zmedenega 25letnega Ivana Knavs, sina krčmarja v Srednji vasi. Mladenič se je mudil doma na bolezenskem vojaškem dopustu. V neodgovornem stanju je s kuhinjskim nožem smrtno zabodel zgoraj omenjeno pod pretvezo, da je čarovnica.

V Ljubljani aretirana vlomilska družba. Ljubljanska policija je 9. maja zaprla sedemčlansko družbo od 20 do 29letnih fantov, ki so si preganjali brezposelnost

Vodja oddelka za notranje bolezni
Dr. LUTMAN
se je preselil na
Kralja Petra trg 2 (nad pekarno Schober)
Ordinira od 1. do 3. ure popoldne. 621

s krajo in vlomi. Tekom enega meseca je izvršila ta družba 20 vlomov in je napravila za 50.000 Din škode.

Dvojni roparski morilec prijet. V Šmartnem pri Litiji je 8. maja dajal za vino vsakemu, ki je hotel in kolikor je mogel piti, mlad moški. Litijskim orožnikom se je zdelo brezglavo plačevanje pijače sumljivo in so dobrotnika v noči, ko je legel v krčmi k počitku, vabodili in ga vprašali, odkod in kaj ča je. Žandarji so kmalu dognali, da jim je padel v roke od meseca decembra 1935 iskani dvojni roparski morilec 27letni Mirko Zahornik iz Toplic pri Zagorju in po poklicu kovinski strugar. Dobili so pri njem 5000 Din. Priznal je, da je bil udeležen pri treh velikih vlomih in je sodeloval v družbi 20letnega Franca Venecija 30. novembra 1935 na Ruperč vrhu pri Novem mestu pri roparskem umoru Ignacija Repovža in njegove hčere Marije. Plen tega krvavega dejanja je bil 100 Din in nekaj zlatnine. Po zaslišanju so predali litijski orožniki nevarnega tolovaja v ljubljanske sodne zapore.

Pri nekaterih boleznih žolča in jeter, žolčnih kamenih in zlatenel urejuje naravna FRANZ-JOSEFOVA grenčica
prebavo in pospešuje iztrebljenje črevesja. Klinične izkušnje potrjujejo, da domača pitna kura (zdravljenje) dobro učinkuje, ako popijemo **FRANZ-JOSEFOVO** vodo, zmešano z malo tople vode, zjutraj na prazen želodec. Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Izpred sodišča.

Radi uboja obsojen na dve leti robije. Na veliko soboto je dobil na Vranskem zaboljaj Jurij Lešnik, ki je naslednji dan

umrl v bolnici v Celju. Dne 5. maja je bil od sodnikov v Celju obsojen radi uboja na dveletno robijo in 600 Din povprečne 28letni Jožef Ukmar iz Ločice pri Vranskem.

Slovenska Krajina.

Sobota. Strokovni izpit za javno geometersko prakso je položil geodet g. Kolarš Elemer v ministrstvu financ v Beogradu. — Sejmar Kanjček Ludvik se je peljal iz Sobote k Sv. Šebestanu na žegnanje. Med potom mu je nekdo v temni noči z voza ukradel en zaboj raznih predmetov v vrednosti 500 Din. — Pri razpisnem natečaju za zgradbo delavskega doma v Celju je sodeloval tudi naš priznani in podjetni arhitekt g. Franc Novak, uslužben sedaj pri soboški mestni občini. Pri ožjem natečaju je bila g. Novaku dodeljena prva nagrada. Poverjena mu je bila tudi izvršitev podrobnih načrtov ter proračuna. — V naši bolnici je umrla kot žrtev materinstva gospa dr. Hajdinjakova. Podarila je življenje krepkemu fantičku in je po treh tednih vsled komplikacij izdihnila svojo plemenito dušo. Zapustila je žalostnega soproga ter otročička. G. dr. Hajdinjaku, ki je bil vedno odličen sodelavec v katoliških vrstah, naše iskreno sožalje, blagi pokojnici pa bodi Vsemogočni plačnik za njeno trpljenje!

Dokležovje. Dne 26. aprila okoli polnoči je nastal nenadoma požar pri trgovcu g. Ivanu Zver. Goreti je pričelo gospodarsko poslopje. Sreča v nesreči je bila, da je bilo mirno vreme, sicer bi nastal požar in bi bilo ob hiše več posestnikov. Na lice nesreče so prihiteli takoj domači gasilci in s svojo pridnostjo omejili ogenj. Prihiteli so na kraj požara tudi gasilci iz Bakovec in iz Sobote. Domneva se, da je podtaknila ogenj zlobna roka in oblast pridno zasleduje hudobneža.

Crensovci. Tukajšnja deklitška Marijina družba proslavi dne 17. maja svoj družbeni praznik, ki je obenem materinska prireditel. Pri poznem sv. opravilu blagoslovitev nove družbene zastave in sprejem novih članic. Popoldne takoj po večernicah ob pol treh proslava — Našem domu z lepim in peštrim sporedom.

Smrtna nesreča delavca. 36letni delavec Fr. Herhaj iz Predanovcev je hotel na parni žagi preskočiti jermenje. Jermeni so ga pograbil,

Kako je izgledalo
v Addis Abebi ob vkorakanju italijanskih čet? Dne 5. maja popoldne so italijanske čete vkorakale v opuščeno mesto Addis Abebo. Prihod italijanskih čet je angleški poslanik sporočil po radiu londonski vladi. Inozemska poslanstva in evropske kolonije so v zadnjih urah bila v zelo kočljivem položaju. Še dopoldne 5. maja so se morala braniti proti plenilec s strojnimi. V Addis Abebo so odšle iz Džibutija (iz pristanišča ob Rdečem morju) 3 stotnje francoskih kolonjskih vojakov, da bi zaščitile francosko poslanstvo, v katerem je nad 2000 Evropejcev. Motorizirani oddelki nemškega

Očetov greh.

Mojster ga je nekaj časa meril, potem pa je široko zinil:

»Tevž, zdaj me poslušaj! Prošnjo imam. Da ti po resnici povem: denar, ki si mi ga dal, mi dela hude skrbi — tiho bodi in ne moti me, najprej bom jaz govoril, potem pa ti lahko za mojega deli do Sinsveti govoriš!... Veš, bojim se, da bi kaka vojna prišla ali pa da bi denar spet prišel ob veljavo. Zato ga nalagam v zemljo. V Podkraju sem že kupil hišo in nekaj sveta. Zdaj sem kupil še Staneče v Hrastju: vse, kakor stoji in leži, šest glav živine v hlevu. Dokler sem pri moči, da šivam, ne maram sam tja. Zato iščem najemnika. Kar tako vsakemu pa grunta ne dam, da mi ga ne izmolze in odere. Tebi ga zaupam. Štiri tisoč dinarjev mi boš na leto plačal. To je zate prav, zame pa tudi. Sam svoj postaneš, z mlekom si boš lepo zaslužil, meni pa tudi dobro storiš. Zdaj zini in govori! Sprejeti pač moraš!«

Tevž se je zdrznil in je počasi stisnil skozi zobe:

»Zopet mi hočete zastoj —«

»Ne, ne!« je ugovarjal mojster. »Se pare ne! Če mi ne boš točno plačeval, te bom tožil in nagnal.«

»Hrastje mi je preveč blizu Podkraja.«

19

»Blizu, da! Ko je dobre tri ure od nas! Leto in dan ti ne pride Podkrajecan v Hrastje. Sicer te pa Podkrajecani tudi ne bi snedli; si premedel in suh.«

»Kaj bom kmetoval, ko sem sam?!«

»Večno tudi ne boš sam. Saj se boš moral oženiti.«

»Oženiti? S kom pa?«

»Hahaha, to boš menda sam vedel! Če se ne motim, hehehe, imaš že več let svojo!«

Tevžu je udarila kri v glavo.

»Vi! Vi!« je zavpil. »Za norca me hočete imeti?«

»Ali se ti meša?« se je zavzel krojač. »To vendar niso norci, če te tvojega dekleta spomnim. Sramovati se ti pa take tudi ni treba! Marte se ti ni treba sramovati!«

»Saj ste mi vendar pisali, da bo vašega Jurija vzela!« je sopihal Tevž.

»Osel! Norec! Bedak! Kaj takega ti nikoli nisem pisal!«

»Črno na belem stoji v vašem pismu, da se imata Zvonikova in vaša rada in da se o Šmihelci vzameta.« Sedaj se je Kristof na ves glas zakrohotal:

»Hehehehehe... To je res! Ampak tisti Zvonikovi, ki se je z mojim spletla, ni ime Marta, ampak Mojcka!«

»Kaj? Kaj? Mojcko jemlje?« je vpil Tevž ves iz sebe. »Ta je vendar premlada!«

»Z enainvajsetim letom dekle ni več premlada.«

prišel je pod kolesje in je dobil tako hude poškodbe, da jim je podlegel. Smrtno ponesrečeni je družinski oče.

Vrnitev mrtvim proglašena. Preko Radgone je stopil te dni na naša tla 54-letni Matija Horvat iz Otovcev v Prekmurju. Mož se je vrnil v domovino po 22 letih, katere je prebil v ruskem ujetništvu. Oktobra 1914 je zašel Horvat kot četovodja pri Lublinu v rusko ujetništvo

in je bil tedaj star 32 let. Preživljal se je kot delavec po raznih krajih obširne Rusije, kjer se je poročil in ima otroka. Po tolikokratnih prošnjah je dobil od oblasti dovoljenje za vrnitev, vendar pa ni smel vzeti seboj družine. Med potjo je zvedel, da je že davno proglašen za mrtvega in se je njegova prva žena omožila drugič. Revež se je zatekel v domovino brez vsakih sredstev. Prištedenih 80 rubljev so mu odvzeli na ruski meji.

IGRA BREZ GLEDALCEV.

V okviru Slomškovih praznikov bomo igrali v Mariboru novo igro o sv. Cirilu in Metodu. Vaje za igro so v polnem teku. 220 igralcev se vživlja v igro, vsega pa bo v igri sodelovalo 250 ljudi. Igra bo nekaj posebnega ne samo radi obsežnih zunanjih in igralških priprav (števílo igralcev, kresovi, konjenikov, prekmurske narodne noše, godba, fanfare), temveč še veliko bolj radi svoje posebne zgradbe. Pri igri namreč ne bo nikdo mogel biti samo gledalec. Vsi bomo igrali in če tudi nas bo deset tisoč! Igra bo izraz vernih Slovencev, dokaz navdušenja za Naša Apostola in mogočen krik naše ognjene, verske skupnosti.

Vsakdo torej, kdor namerava za Slomškov dneve v Maribor, se mora na igro pripravljati. Ni zadosti, da se za igro pripravljajo samo posebni igralci, temveč vsi se moramo na njo pripravljati, ker smo za uspeh igre, našega verskega manifesta vsi odgovorni. Kako se na igro pripravljajte!?

1. Vedeti morate, da greste k igri »Naša Apostola« v Maribor igrati in ne gledat samo kakor kako navadno igro, ki Vam je za zabavo.

2. Če morete si kupiti knjigo z besedilom, da boste igro prebrali in jo tako dobro razumeli. Knjigo naročite v Tiskarni sv. Cirila, ki je knjigo izdala. Naslov knjige je: Petančič, Naša apostola, farna igra pod milim nebom. Ako si knjige ne morete kupiti sami, jo naročite skupno. Cena je: 10 Din. Posodite jo svojim prijateljem. Bodite apostoli. S takim delom med

sosedi in znanci, boste za uspeh te igre, ki naj bo podoba božje službe, veliko storili.

3. Vedeti morate, da bomo peli pri igri vsi naslednje pesmi: 1. Vi oblaki zarosite... 2. Kristus mora kraljevati... 3. Kraljevo znamenje, križ stoji... 4. Hvala večnemu Bogu. Ali že znate te pesmi peti?

4. Vedeti morate, da bomo sprejeli škofa Metoda z mahanjem z robci. Tudi vi morate mahati Metodu v pozdrav!

5. Vedeti morate, da bo med gledalci poseben Igrski vodja, na katerega se morate vedno ozirati.

6. Da je za uspeh take igre prvi pogoj mir in red, veste. Zato se boste vsem navodilom rediteljev na prireditvi uklonili.

Končno: Na igro pridite z resnično prazničnim razpoloženjem!

Dekleta, na Slomškov dneve v Maribor! — Škofijsko vodstvo DKA - Maribor vabi vsa slovenska dekleta, posebno udeleženske duhovnih vaj, da se udeležijo Slomškovih dni v Mariboru dne 28. in 29. junija t. l. Ob tej priliki se vam nudijo stanovska predavanja v samostanu č. šolskih sester, kjer so za udeleženske preskrbljena prenočišča. D. leta, pridite v ogromnem številu in s svojo udeležbo izpričajte, da so Slomškovi dnevi dnevi duhovnega veselja in prebujenja slovenske mladine, ki jo je Slomšek tako ljubil. Podrobnejša obvestila boste pravočasno zasledile v vseh naših listih in časopisih. Dekleta, na veselo svidenje v Slomškovem mestu!

Krščanska ženska zveza za Maribor in okolico priredi dne 11. in 12. julija veliko romanje v Slovenski Ludi - Rajhenburg. Romanja se

Sadjarji in vinogradniki!

Varujte sadovnjake in vinograde nevarnih bolezní in živalskih škodljivcev. Zanesljiv uspeh Vam jamčijo sledeča naša sredstva:

NOSPRASEN, kombinovano sredstvo za odvrčanje škrlupa, gnilobe in plesni na sadnem drevju ter peronospore na vinski trti in za zatiranje raznih živalskih zajedavcev, kakor gosenic jabolčnega zavijača, pedica, kiseljaka i. t. d.

ARESIN ali I. G. švajnfurtsko zelenilo kotodatek žveplovi apneni brozgi ali bordoški brozgi za ugonabljanje živalskih škodljivcev, ki objedajo zelene dele sadnega drevja in vinske trte.

SOLBAR proti kodravosti breskovega listja in listja vinske trte, proti plesni na jabolkah, breskvi in vrtnicah.

APHIDON za letno in zimsko škropljenje proti kaparjem, krvavi uši in listnim ušicam.

GRALIT za prašenje vinske trte proti kiseljaku. **ARBICOL** lepivo za lepljive pasove proti mravljam in gosenicam.

Ta in druga naša sredstva se dobe pri: Kmetijski družbi in vseh njenih skladiščih; tt. M. Berdajs, Maribor; tt. I. V. Poberaj, Ptuj. 576 Obširna navodila daje: »Jugefa« k. d. Oddelek za zaščito rastlin, Zagreb, Preradovičeva ulica.

udeleži tudi vladika lavantinski g. dr. Ivan Jožef Tomažič.

Marija Suezna. Tukajšnje Prosvetno društvo vprižori na Križevu dne ... maja, popoldne ob treh, v društveni dvorani igro »Črna žena« s petjem v štirih dejanjih. Ob lepem vremenu bo igra na prostem. Ponovili bomo igro v nedeljo dne 24. maja.

Velika Nedelja. Vabimo vse prijatelje odra na vnebohod popoldne v križniško dvorano, kjer bomo igrali po večernicah igro iz kmečkega življenja. Je to Jalenova igra »Dom«. Vstopnina običajna. Zopet pa opozarja društvo na veliko gospodarsko predavanje, ki bo v nedeljo dne 17. maja v isti dvorani po rani sv. maši. Predavala bosta g. banski svetnik Janžekovič in sreski kmetijski referent g. Zorčič. Prav posebej so tokrat vabljeni tudi gospodinje.

Sv. Anđraž pri Velenju. Tukajšnje Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo 17. maja v Društvenem domu ob treh popoldne lepo in zanimivo igro »Radikalna kura«.

Širite „Slov. gospodarja“!

»Ali vi mi niste pisali, da je Mojčka!«
»Mi je ime pač v peresu obtičalo. Saj veš, kaka fuflja sem — takemu se vse pripeti.«

Zopet se je na široko zarežal in tako čudno mežikal, da človek ni vedel, ali bi mu verjel, da je res le slučajno izpustil v pismu Mojckino ime, ali pa je storil to nalašč.

»Za nos ste me potegnili!« se je jezil Tevž.

»Ne! Ti si se sam, hehehe!«

»Še v spanju bi mi ne bilo prišlo na misel, da se Mojčka ženi.«

»Vprašal bi bil! Venomer sem čakal, da prideš, hehehe!«

»Kako bi bil mogel priti! — Kaj pa počne Marta?«

»Žalostna je kakor verna duša in vedno bolj blede.«

»Zakaj vendar? Kaj ji je?«

»Kaj? Po očetu žaluje, potem pa še po nekem; ta patron ji je najprej lepo govoril, potem pa besedo snedel in jo pustil.«

»To ni res! Besede nisem snedel! Če... če...«

»Zaradi mene stori, kakor hočeš! Lepo pa ni, kar si z dekletom napravil... Toda zaradi teh reči nisem prišel v Maribor, ampak zaradi Stanečega. Preudari, ali sprejmeš! Za trenutek bom odšel po opravkih. Ko se vrnem, hočem vedeti, kako si se odločil.«

Odracal je, zunaj pa se je kar dušil, tako ga je silil smeh. Tevž pa je notri razburjeno meril sobo po dolgem in počrez. Ne na Staneče, ne na kak dom ni mislil, ampak samo na Marto. Vse misli pa so mu onemogle in obstal je pred oknom, ves bolan od hrepenenja, in se topo zagledal na ulico. Tedajci so se vrata potihoma odprla. Obrnil se je in od iznenadenja zazijal. Pri durih je stalo lepo, zrastle dekle... Za božjo voljo, bila je... res, Marta! Nekoliko je bila blede, shujšala pa ni medtem prav nič. Lepa je bila ko nekdanja... Nekaj časa ga je gledala, potem pa rekla s svojim zvonkim glasom:

»Oprostite, zmotila sem se —«

»Marta!« je vzkliknil. »Kam pa hočeš? Koga iščeš?«

Tedaj jo je streslo, ustnice so ji zatrepetale in zasula je v jok. Prvič jo je videl jokajočo. Stopil je k nji, jo prijel za roko in dejal mehko:

»Kaj ti je, Marta? Zakaj se jočeš?«

»Tevž, Tevž!« je ihtela; »moj Bog, še spoznala te nisem.«

»Zato se ti ni treba jokati. Tiho bodi! Glej, saj sem jaz!«

»Tevž — gotovo si hud name, kaj?«

»Prav čisto nič! Zakaj pa? Ti, ti bi pač mogla biti huda name... Povej, povej, kako pa, da si sem prišla!«

»Saj si me klical.«

poslaništva so rešili več Evropejcev, med njimi delegata mednarodnega Rdečega križa iz Ženeve.

Kaj pripovedujejo

abesinski vojaki po razsulu njihovih armad? Angleški časopisni poročevalec iz Addis Abebe je govoril z abesinskimi vojaki, ki se vračajo z raznih bojišč na svoje domove in so mu dali naslednje izjave: »Storili smo vse, kar je bilo v naših močeh, da bi ohranili domovino, a Italijani so strašni. Nismo nobenega strahu pred bojem. Bojevanje smo vajeni. Kaj pa hočemo početi proti plinu, ki nas ni samo obžgal, če je priletel na nas v borabah, ampak se držal dalje časa na tleh v